

FILA BRASILEIRO

(Oprindelsesland: Brasilien)

- Helhedsindtryk:** En typisk Molosser-race. Kraftfulde knogler, rektangulær kropsbygning, kompakt, men harmonisk og velproportioneret. Dens tætte bygning er kombineret med en betydelig adræthed, hvad der klart ses. Tæver skal have et veldefineret, feminint kønspræg, som umiddelbart gør dem forskellige fra hannerne.
- Karakter og temperament:** Mod, beslutsomhed og fremragende taperhed er indeholdt i dens karakteristiske træk. Den er lydige over for sin ejer og familien, og særdeles tolerant over for børn. Dens trofasthed har givet baggrund for et brasiliansk ordsprog. Den søger altid sin herres selskab. Et af dens karakteristiske træk er dens mistro (orig. *ojeriza*) til fremmede. Dens væsen er roligt, præget af selvsikkerhed og selvtillid, der ikke rokkes af uvante lyde eller nye omgivelser. Foruden at være en uovertruffen vogter af ejendommen er den pr instinkt lige så velegnet til storvildtjagt og som kvæghund.
- Bevægelse:** Filaen skal have en spændstig bevægelse med god rækkevidde. De smidige, lange skridt minder om de store kattes bevægelse. Det mest karakteristiske træk er pasgangen: en sidevis, to-trins gangart, hvorunder benene i samme side bevæger sig frem og tilbage præcis parvis, hvad der giver en rullende eller gyngende bevægelse af kroppen, fremhævet langs hele overlinien til halen. I skridtgang holdes hovedet lavere end ryglinien. Dens trav er flydende, frit og ubesværet, med kraftfulde, lange skridt. Galoppen er kraftfuld, med en hastighed, der er overraskende for en så stor og tung hund. På grund af de smidige led, typisk for Molosserne, får man det indtryk af Filaens bevægelse, at den meget pludseligt og hurtigt kan skifte retning, hvad der da også er en kendsgerning.
- Udtryk:** I hvile er udtrykket roligt, ædelt og fuldt af selvtillid; det røber aldrig kedsomhed eller et 'fjernt blik'. Når hunden er opmærksom, virker udtrykket beslutsomt og årvågent med et fast blik.
- Hoved:** Filaens hoved er stort, tungt og massivt, altid proportioneret efter kroppen. Set fra oven kan man forestille sig en trapezformet figur, hvori hovedet med sit pæreformede omrids er indtegnet. Set fra siden har næseparti og skalle omtrent størrelsesforholdet 1 til 1, idet næsepartiet er en smule kortere end skallen.

- Skalle:** Skallens profil danner en blød kurve fra stop til nakkeknuden, som specielt hos hvalpe er fremtrædende. Set forfra er skallen stor og bred, med en let hvælvet overlinie. Siderne går næsten lodret nedefter i en kurve, der snævrer ind mod næsepartiet. Noget stop ses ikke.
- Stop:** Set forfra er det praktisk talt ikke eksisterende. Midterfuren er let og fortsætter blødt opefter. Set fra siden er stoppet lavt, skrånende og faktisk kun dannet af de veludviklede øjenbrynsbuer.
- Næseparti:** Kraftigt, bredt og dybt, altid i harmoni med skallen. Set fra oven er det udfyldt under øjnene og bliver ganske let smallere ud mod midten, hvorefter det atter bliver lidt bredere mod næsen. Set fra siden er næseryggen lige eller let buet, men aldrig opadvendt. Næsepartiet afsluttes fortil i en næsten lodret linie med en indsenkning lige under næsen. Der dannes en perfekt kurve af overlæberne, der er tykke og hængende. De når ned for underlæberne og former derved næsepartiets underlinie, som er næsten parallel med overlinien. Læberanden kan altid ses. Underlæberne er tætliggende og faste forfra og til hjørnetænderne, hvorefter de er løse og har takket rand. Ved basis har næsepartiet en betydelig dybde, som dog ikke er større end længden. Læberandene danner fortil et omvendt U.
- Næse:** Veludviklede og brede næsebor, der dog ikke fylder hele næsens bredde. Næsen er sort.
- Øjne:** Fra middelstore til store, mandelformede, ansat godt langt fra hinanden og middel til dybtliggende. Tilladt øjenfarve: Fra mørkebrun til gul, altid afstemt efter pelsfarven. På grund af den rigelige og løse hud er den nedre øjenrand løs hos mange hunde, hvad der dog ikke anses som en fejl, da denne detalje forstærker det melankolske udtryk, der er typisk for racen.
- Ører:** Hængende, store og tykke, V-formede. De er brede ved basis og bliver smallere mod enden, der har afrundet spids. De er ansat på den bageste del af skallen på højde med øjnene, når hunden er i ro. Når hunden er opmærksom, bæres de højere end i hvilestillingen. Ørets basis er skråtstillet, med den forreste kant højere end bagkanten. Ørerne bæres hængende ned langs kinderne eller bagudfoldede, så det indvendige af øret kan ses.
- Bid:** De stærke og hvide tænder er mere brede end lange. De øverste fortænder er brede ved roden og har skarpe rande. Hjørnetænderne er kraftige, velpacerede og sidder langt fra hinanden. Det ideelle bid er saksebid, men tangbid accepteres.
- Hals:** Usædvanlig kraftig og muskuløs, hvad der får den til at virke kort. Den har let buet overlinie og er godt afsat fra skallen. Løs halshud ved struben.
- Overlinie:** Manken danner en skrå linie og har god bredde på grund af afstanden mellem skulderbladene. Manken er placeret lavere end krydset. Bag manken ændrer overlinien retning og stiger blødt mod krydset. Ryglinien viser ingen tendens til hængeryg eller karperyg.

- Kryds:** Bredt og langt, har en hældning på ca 30° mod vandret og danner en blød kurve. Krydset er placeret en smule højere end manken. Set bagfra er det fyldigt, nogenlunde af bredde som brystkassen. Et bredere kryds hos tæver er tilladt.
- Krop:** Kraftig, bred og dyb, dækket af tyk og løs hud. Brystkassen er længere end lændepartiet. Kroplængden målt fra skulderspids til sædebensknode svarer til skulderhøjden plus 10%.
- Brystkasse:** Godt hvælvede ribben, der dog ikke kommer i vejen for skuldrenes placering. Det dybe og brede bryst når ned i højde med albuen. Godt fremhævet forbryst.
- Lænd:** Kortere og mindre dyb end brystkassen, således at de to dele af kroppen ikke 'flyder sammen'. Hos tæver er den nederste del af lænden mere udviklet. Set fra oven er lænden smallere end brystkasse og kryds, men må ikke danne talje-linie.
- Underlinie:** Brystet er langt og parallelt med jorden i hele længden. Bugen er let optrukken, men ikke myndeagtig.
- Forpart:** Skulderpartiet er sammensat af to lige lange knogler, skulderblad og overarm. Skulderbladet danner en vinkel på 45° mod vandret og med overarmen en vinkel på 90°. Leddet mellem skulderblad og overarm udgør skulderspidsen, som er placeret på højde med brystbenets spids, men lidt længere tilbage. Den ideelle placering af skulderspidsen ligger midt mellem albuen og manken. En lodret linie fra manken bør passere albuen og ramme forpoten.
- Forben:** Kraftige knogler, parallelle og lige ben indtil mellemhånden. Håndroden er kort og tydeligt stærk, mellemhånden let skråtstillet. Forbenets længde fra jorden til albuen bør være 50% af skulderhøjden.
- Forpoter:** Stærke og godt hvælvede tæer, ikke for tæt samlede. Trædepuderne tykke, brede og dybe. Poterne skal i den ideelle stilling være fremadrettede. Kraftige, mørke kløer. Hvide kløer er tilladt, hvis det også er farven på poter og tæer.
- Bagpart:** Bagbenene har knapt så kraftige knogler som forbenene, men er aldrig generelt letbyggede. Overlåret har buet omrids, dannet af de kraftige muskler, der udgår fra hofte- og sædeben og former bagpartens omrids, og sædebenet bør derfor have god længde. Bagbenene er parallelle, med stærke haser og let vinklet mellemfod, der er noget længere end mellemhånden. Moderat vinkling i knæ- og haseled.
- Bagpoter:** Lidt mere ovale end forpoterne, men i øvrigt med samme beskrivelse. Vildtkløer bør ikke forefindes.
- Hale:** Meget bred ved roden, middelhøjt ansat, brat aftagende i tykkelse i højde med haseleddet. Når hunden er opildnet, løftes halen højt, og kurven ved spidsen bliver mere fremhævet. Halen bør ikke bæres oprullet over ryggen.
- Højde:** Skulderhøjde for hanner 65-75 cm, tæver 60-70 cm.
- Vægt:** Hanner mindst 50 kg, tæver mindst 40 kg.

Farve: Alle ensfarvede er tilladt, undtagen de diskvalificerende farver hvid og musegrå. (NB! Broget og merle er ligeledes diskvalificerende). Brindlet pels med ensfarvet bund kan have svagt tegnede striber eller meget kraftige, mørke striber. En sort maske kan forekomme, men kræves ikke. For alle tilladte farver accepteres hvidt på poter, bryst og halespids, men er uønsket alle andre steder. Hvide aftegninger, der dækker i alt mere end 1/4 af kroppen, skal reducere bedømmelsen.

Hud: Et af de mest betydningsfulde racetræk er den tykke, løse hud over hele kroppen, først og fremmest på halsen, hvor den danner udtalt løs halshud, og ofte ses hudfolder også på forbryst og bug. Hos nogle hunde ses en fold på hver side af hovedet og fra manken ned mod skuldrene. I ro er hovedet uden rynker, men når hunden er opmærksom, danner sammentrækningen af huden små rynker i skallens længderetning.

Pels: Kort, glathåret, tæt og liggende tæt til kroppen.

Karaktertest: Obligatorisk (i Brasilien) for alle hunde over 12 måneder for at opnå championat. Alle champions skal have certifikat for bestået karaktertest. En sådan prøve udføres ved alle specialudstillinger, og den kan efter dommerens bestemmelse foretages også ved andre udstillinger, forudsat at den er offentlig og foregår uden for ringen.

Prøven omfatter:

1. Angreb med stok. Hunden skal uden kommando angribe frem foran sin fører, som bliver stående. Det er forbudt at slå eller røre hunden.

2. Skudprøve. Der affyres løse skud 5 meter fra hunden, som skal vise sig opmærksom, men med selvtillid og selvsikkerhed.

3. Under fremføringen i ringen skal dommeren analysere hundens opførsel og temperament og lægge mærke til dens udtryk. Under karaktertesten skal især vurderes:

- hundens modvilje mod fremmede,
- hundens selvsikkerhed, mod, beslutsomhed og dristighed.

Fejl: Generelt: Kryptorchisme, monorchisme, brug af kunstige midler for at opnå bestemte virkninger, albinisme, mangel på type osv.

Diskvalificerende fejl:

1. Aggressivitet over for ejeren.
2. Fejhed, skyhed.
3. Kødfarvet næse.
4. Overbid.
5. Underbid, hvor fortænderne ses ved lukket mund.
6. Mangel på 1 hjørnetand eller 1 molar (undtagen M3).
7. Blå øjne, glasøjne.
8. Kupering af ører eller hale.
9. Krydset lavere end manken.
10. Pelsfarve hvid, musegrå, broget eller merle.
11. Størrelse under 65 cm for hanner, 60 cm for tæver.
12. Mangel på løs hud.
13. Mangel på den typiske pasgang.

**Meget alvorlige
fejl:**

1. Lille hoved
2. Stramme overlæber (ikke hængende).
3. Udtalt stop, set forfra.
4. Udstående øjne.
5. Mangel på 2 tænder (bortset fra P1).
6. Manglende løs halshud.
7. Sløvt eller frygtsomt temperament.
8. Skudfølsomhed.
9. Karperyg.
10. Vandret ryglinie (ikke stigende mod krydset).
11. Udpræget opkneben bug.
12. Kohasethed.
13. Manglende vinkling af bagparten (stejle haser).
14. Let knoglebygning.
15. Manglende substans (spinkel).
16. Størrelse over 75 cm for hanner, 70 cm for tæver.
17. Hvide aftegninger, der dækker over 1/4 af kroppen.
18. Pigmentmangel på øjenrandene.
19. Runde øjne.
20. Kvadratisk bygning.

Alvorlige fejl:

1. Kort næseparti.
2. Små ører.
3. Højt ansatte ører.
4. Særdeles lyse øjne.
5. Rynker i skallens hud, når hunden er i ro.
6. Underbid.
7. Mangel på 2 tænder.
8. Vandrette hudfolder ved struben (ukorrekt løs hud).
9. Hængeryg.
10. Smalt kryds.
11. Halen bæres oprullet over ryggen.
12. Mangelfuld brystdybde.
13. Enhver skævhed i mellemhånd og haser.
14. Overvinklet bagpart (overvinklede haseler).
15. Korte skridt med utilstrækkelig rækkevidde.

Mindre fejl:

Alt andet, der ikke svarer til standarden.

Bemærk:

Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI den 12 januar 1993.

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
SEPTEMBER 1993*